

ΤΟΥ ΣΤΙΒΟΥ

Οἱ ἀθληταὶ μας ἔδρεψαν εἰς τὴν Κροατίαν ἄφθονον δάφνην — καὶ μερικά μετάλλια. Αὐτὴ δὲ εἶνε ἡ ὑπερτάτη εὐγένεια τοῦ κλασικοῦ στίβου. Ὅτι τὸ ὑλικὸν κέρδος δὲν φύεται ἐκεῖ. Διὰ πρώτην φοράν ἤρχισεν, ὡς γνωστὸν, νὰ ὑπολογίζῃ τοὺς Ἕλληνας ὁ Ξέρξης ὅταν ἔμαθε ὅτι παλαίουσιν ὄχι διὰ χρυσὸν, ἀλλὰ διὰ κλάδον ἐλαίας!... Πρό τινος ὅμως ὁ Ἴταλὸς δρομεὺς Μπεκάλι ἔλαβεν ὡς δῶρον διὰ κάποιαν νίκην του ἓνα αὐτοκίνητον κούρσας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐγεννήθη τὸ ζήτημα: μέχρι ποίου ποσοῦ ἀξίας ἐπιτρέπεται νὰ εἶνε τὰ δῶρα — βραβεῖα, κύπελλα ἢ οἰαδήποτε ἄλλα — τῶν ἀθλητῶν διὰ νὰ μὴ χαρακτηρίζωνται «ἐπαγγελματίαι»; Ὁ διεθνὴς κανονισμὸς ὀρίζει: μέχρι δέκα λιρῶν. Ἡ διεθνὴς ἀθλητικὴ ὁμοσπονδία ἀπεφάνθη ἐν τούτοις ὅτι ὁ Μπεκάλι ἠμπορεῖ νὰ κρατήσῃ τὸ αὐτοκίνητον, ἀφοῦ ἠγωνίσθη μὲ τὴν ρητὴν ἄδειαν τῆς ἰταλικῆς ὁμοσπονδίας, ἀρκεῖ νὰ μὴ τὸ πωλήσῃ. Ὁ ἡμέτερος Κυριακίδης τοῦ μαραθωνίου δὲν πρόκειται πάντως νὰ δεχθῇ παρόμοιον δῶρον. Αὐτοκίνητον εἶνε ὁ ἴδιος.

